

1949

ნიანბი

ქართული
ბიბლიოთეკა

№ 21. თბილისი. 1949 წ.

ბამოხვევლობა „კომუნისტი“.

ბამოცემის წელი XXVI.

ფასი 2 მან.

ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ ЭКЗЕМПЛЯР

ცხოველ-ს ს რ ხა წიგნს პალატა
ფანჯარა
250 9
7/44
1

მ. უფარკოსი და მ. ბერიძის სოსიანისკური
ჩემო ლუკის 32 წლის თავს
ფართო გზა საბჭოთა ახადგარდობას
მეცნიერებისაკენ

მადიქიშვილი მადიქიშვილის ქუჩაზე

— ფართო გზა უნივერსიტეტისაკენ ჩვენს ახალ-გაზრდობას საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებიდანვე ჰქონდა, ახლა კი უნივერსიტეტთან მისასვლელი გზაც გაუფართოებიათ!..

ნახ. ი. გაბაშვილისა

ძლევა მოსილი მშვიდობის დროშა ჩირაღდანს უქრობს ომის ყაჩაღებს, ვინც ხალხთა შორის სისხლისღვრისა და ახალი შფოთვის ხანძარს აჩაღებს.

სამოქმედო

რამდენი დროშა ფრიალებს,
რა მეწამული ფერია,
რა სიხარული ტრიალებს,
რა საამუჟად მღეროიან!
გულში ხალისი ანთია,
სივრცეში—სხივთა ჩქერია,
მობრძანდა შუქით, ზეიმით,
ბრწყინვალე ოქტომბერია!

*

მზით სავსე ჩვენი ქვეყანა,
მტერთაგან დაუძლეველი,
ჰყვავის, ახალ მზით გაფურჩქვნილ
დაუქნობელი ტყე-ველით,
შემოქმედ შრომის დიდება
მის მაღალ დროშას ამშვენებს,
რაც მტრობას დაუნგრევიო,
იგი სიკეთით აშენებს!
სქედს დევგმირების მარჯვენა
ახალ, სანატრელ ცხოვრებას,—
ყოველი დაკვრა ჩაქუჩის
თაობებს ემახსოვრება,
ყოველი დაკვრა ჩაქუჩის,
ყოველი დაკვრა ბარისა,
წინსვლაა, აყვავება
ჩვენი მთისა და ბარისა,
ყოველი გაშლა დროშისა

ჰანგა გამარჯვებისა,
ყოველ ოქტომბრის ზეიმი—
გაცამტვერება მტრებისა,
ყოველი დღე და საათი
სტალინურ ხუთწლედებისა—
ახალი საფეხურია,
გახსნა ახალ გზებისა,
ახალი ნაპერწკალია
ვაჟკაცურ გულის გზებისა.
ვინ დაგვიჩრდილოს ეს შუქი
დიდი ბელადის მცნებისა?

*

დგას უღვეველი ბარაქა,
ხალისიც უღვეველია,
ცას ქარხნის ბოლი გაჰკვრია,
ყამირს ჰკვდის რკინის ხელია,
მრავლდება, ოქროდ ხვავდება
ქვეყნის სიმტკიცე-დოვლათი,
კოლხეთს ხვავდება ნარინჯი,
რუსთავს გვექნება ფოლადი,
მინდორში ოქროს თაფთავი,
ვენახში სავსე მტევნები,
და უშრეტ ჩანჩქრის სინათლე
მზის შუქად ნაშადრევები!
მოდის, იზრდება, ზღვავდება
გმირების ნაამაგარი,

ზეიმობს დიდი ოქტომბრის
მაღალ დროშისქვეშ დამდგარი
დიდი საბჭოთა ქვეყანა,
გულმტკიცე, კუნთებშიმგარი,
ბელადის სიბრძნით გაზრდილი
გმირთა თაობა ქებული,
დგას დიდ სამშობლოს დარაჯად,
რომ მტერი გააფთრებული
მტვრად და ფერფლად აქციოს,
ვინც არ მოიშლის ფლიდობას,
ვინც ემუქრება მსოფლიოს
და ჩვენი ქვეყნის მშვიდობას.
ვისაც სურს შრომის-მაგიერ
ომის ხანძარმა იალოს
და ისტორიის ბორბალი
უქულმა შეატრიალოს!

* *

რამდენი დროშა ფრიალებს,
რა მეწამული ფერია,
რა სიხარული ტრიალებს,
რა საამუჟად მღეროიან,
გულში ხალისი ანთია,
სივრცეში სხივთა ჩქერია,
მობრძანდა შუქით, ზეიმით
ბრწყინვალე ოქტომბერია!

ს. ფაშალიშვილი

ნოველა, რომელიც ჯერ არ დაწერილა

ჯონ ტეილორი აუჩქარებელი ნაბიჯით შევიდა კაფეში. მისთვის არავის მიუჩქევია ყურადღება. პალტოს აწეული საყელო გაისწორა, ქუდი მოიხადა და ის იყო მაგიდასთან უნდა დამჯდარიყო, რომ ვიღაცამ მაგრად დაარტყა ხელი მარჯვენა ბეჭზე. პალოუ, ჯონ! — გაბრწყინებული სახით ათვალე რებდა მარტინი ჯონს. ახლა ორივე მხრებზე მოეკიდებინა ხელი და ალერსით ანჯღრევდა. — ოო, მარტინ, ჩემო მეგობარო! — მიესალმა ჯონი და ორივენი მაგიდას შემოუსხდნენ.

— ორი ვისკი, — გასძახა მარტინმა და ჯონს მიუბრუნდა. — სხვა, ჯონ, ამბობენ, შტატები შემოგვივლია ამ მოკლე ხანში. გამომცემლები მოუთმენლად მოელოდნენ შენს ჩამოსვლას. ახალი რა დასწერე, ან რაზე მუშაობ?

მარტინი დააკვირდა მეგობარს. ჯონი ამ ცოტა ხანში თითქოს გამოცვლილიყო, მისი თათლისფერი მოციმციმე თვალები თითქოს მოლუშულიყვნენ, მაღალ შუბლს კიდევ მომატებოდა ნაოჭი, ხოლო შავ თმაზე თეთრი თმის ზოლი ისე მისდევდა, თითქოს საგანგებოდ შეუღებიაო. ორმოცდახუთი წლის იქნებოდა, მაგრამ მისი ატლეთური აგებულება ძნელად თუ მოგცემდათ ამის თქმის საბაბს.

ჯონიმ წარბები შეჭკრა, ვისკი მოსვა, სიგარას მოუკიდა და დაგუბული ხმით დაიწყო, თითქოს მარტინს აღსარებას ეუბნებო, ხმაში მღელვარება ეტყობოდა.

— აი რა, მარტინ, მე მოვიარე ჩვენი შტატები, ვიყავი ფაბრიკებში დავესწარი გაფიცულთა კრებებს და დემონსტრაციებს, ველაპარაკე ფერმერებს. როგორც აქ, ჩვენთან, ისევე მთელ შტატებში ათასობით და ათიათასობით ვნახულობდი უმუშევრებს, რომელთა გატანჯული სახეები მხოლოდ პურისა და სამუშაოს ხსენებაზე აენტებიან და რომელთათვის ყველგან ერთი და იგივე პასუხი აქვთ მზად — სამუშაო არ არის. მე ყველგან მესმოდა პატიოსანი ამერიკელის ხმა — ჩვენ ომი არ გვინდა. მე არ მიკითხავს მათთვის, მაგრამ მათი სახეები ამბობდნენ — ჩვენ პური გვინდა, ჩვენ სამუშაო გვინდა, ჩვენ მშვიდობა გვინდა. მე ვნახე ხალხი, რომელთაც ბინა არა აქვთ და ავადმყოფნი, გაძვალტყავებულ და შიმშილისგან ლანდად ქცეულ ბავშვებთან ერთად ღამეს სარდაფებში და სანაგვე ყუთებში ათევდნენ. ვანა ამ ხალხს ომი უნდა? მათ ბინები უნდათ, მათ უნდათ, რომ მათი ბავშვები სწავლობდნენ, ავადმყოფები საავადმყოფოებში მკურნალობდნენ. ამას წინათ ერთ მიტინგზე გამოსული ორატორი ხალხს ომისკენ მოუწოდებდა, მას დაუღრიალეს — გაეთრიეთ აქედან, ჩვენ მშვიდობა გვინდაო. აი, მარტინ, თემა, რომელიც მე ახლა მაწუხებს, აი, თემა, რომელიც აწუხებს მსოფლიოს ყველა პატიოსან ადამიანს. მე უნდა დავწერო ნოველა ომის წინააღმდეგ. შიმშილისა და უმუშევრობის წინააღმდეგ... და ჯონის არ შეუმჩნევია როგორ კმუჭნიდა მღელვარებისაგან ქუდს, არც ის შეუმჩნევია მეზობელ მაგიდიდან რომ ბოროტი ინტერესით უგდებდნენ ყურს...

ერთ-ერთ შენობაში არის სასამართლო, სასამართლოში მოსამართლე, ხოლო მოსამართლის წინ ახლა იდგა ბრალდებული ჯონი ტეილორი, რომელსაც, როგორც ანტიამერიკული საქმიანობის გამომრკვევი კომისია ირწმუნებოდა, ბრალად ედებოდა გამოთქმა ანტიამერიკული აზრებისა და განზრახული ჰქონდა დაეწერა ნოველა ომის წინააღმდეგ...

— მაშ თქვენ კომუნისტი არა ხართ? — მონოტონურად კითხულობდა მოსამართლე, — და ომის წინააღმდეგი კი ხართ? საკვირველია...

სიტყვა აიღო ტეილორის დამცველმა, რომელიც ამბობდა, რომ ამერიკული კანონებით არ ისჯება თავისუფალი აზროვნება, რომ ტეილორი სრულიადაც არ იყო დამნაშავე, მაგრამ მოსამართლემ იქვე ვააფრთხილა დამცველი, რომ დაპატიმრებული იქნებოდა სასამართლოსადმი უპატივცემულობისათვის, — სასამართლოს ის დამნაშავედ მიაჩნია, — თქვა მან, — თქვენ კი არა. თქვენ ანგარიშს არ უწევთ სასამართლოს. მე თქვენ ვაფრთხილებთ... საბოლოო სიტყვა აიღო ტეილორმა: თქვენი სამართალი დოქტორის სამართალია, თქვენ ახშობთ ადამიანის აზროვნებას, თქვენ ლინჩის

ამერიკული ჩაჩხეა

„პასუხისპეგებლობა, უწინარეს ყოვლისა, ეკისრებათ ამერიკის შეერთებულ შტატებს, რომლებიც საბერძნეთში მთელი იმ ქაოსისა და ავანტიურის მთავარი ორგანიზატორები არიან, რომლებიც უკვე მრავალი წლის განმავლობაში მთელი მსოფლიოს ყურადღებას იქცევენ“.

ნახ. ნ. ყიფშიძის

(ა. ი. შიშინსკის მოხსენებიდან)

სისხლის რთველი აქვს ძია ხემს ქვაბში ციხვს ურევს ტრიალით, მაინც ბუზღუნებს: — რა უშნო ჩურჩხეა მომდის, ტიალი!

კანონებს იყენებთ მათ წინააღმდეგ, ვინც თქვენ არ მოგწონთ. სასამართლოს რომ ველური ვუწოდო და თქვენ ველურები — ეს უდიდესი შეურაცხყოფა იქნებოდა მათთვის. თქვენ გააჩუმეთ ჩემი დამცველი, მაგრამ ვერ გააჩუმებთ მილიონობით პატიოსან ადამიანს...

— გაათავისუფლეთ ტეილორი, სირცხვილი ასეთ სასამართლოს! — მოისმა დარბაზში, მაგრამ მოსამართლემ ბრძანება გასცა დაეპატიმრებინათ ყველა, ვინც ხმას ამოიღებდა და გაბრაზებით მოსწია სიგარა, რომელზედაც ოქროს კბილების ანაბეჭდი დაემჩნა.

ამას წინად მსოფლიო საზოგადოებრივი აზრი მიპყრობილი იყო ნეუ-იორკისაკენ, სადაც მიმდინარეობდა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის სესია. ამერიკული გაზეთები აჭრულებული იყო ამერიკის წარმომადგენლის გამოსვლით, რომელიც ბრალს ედებდა უნგრეთის, რუმინეთის და ბულგარეთის მთავრობებს ადამიანთა უფლებების დარღვევისათვის და გენერალურ ასამბლეას მოუწოდებდა მათ დაცვას...

ალბათ, მწარედ გაეცინებოდა ჯონი ტეილორს, როცა წაიკითხავდა ამ სიტყვას, ჯონი ტეილორს, რომელსაც სასამართლოსადმი უპატივცემულობისა და ნოველისათვის, რომელიც ჯერ არ დაეწერა, პატიმრობა მიესაჯა.

ნოდარ გუაშიძე

მივსალგებოთ ოქტომბერს მისივე ტოლი ვაჭაკი, გვახარებს მისი ზეიმი, მისი ვარსკვლავის კაშკაში. მიიღი ჩემი გულწრფელი ფიზიკულურული პატაკი, შემოგვიტანა აა ჯგუფში ფეხბურთის გუნდი სახარტაკი. ბევრი იზინა, აბრძოლა, საქმე ჰქანა ვაკეერეცა, სიტყვის იძლევა, ბოლოდან აბასდროს გახსნი პიროველი. წელს კალაპიურთში დინამოს ბრძოლა ხელა დაწვინობელი,

და ვახდა მივლს ჩენს კავშირში თასის პირველი მფლობელი. ჩენს ლამაზ სანაპიროზე (თუმც ზოგი მატრი წაგავით!) ჩოგბურთის ჩასატარებლად ცხნა მოდინდი აგავით. ეკავის ვეგზე სტადიონს, (სველს რემონტი გრძელდება), რომ ჩამოვტყუო სულ ყველა, ვფიქრობ, რომ განიმარტვლებნა ეს წამარტება გისად ჩენს უკვე დაგვივლდება, რადგან მიწურებს არც ერთი ოსტატი აღარ ჯერვდება.

მ. მალატიძე

სიმხიბლი სურათი

— არა, დედიკო, არა, დღეს უკანასკნელი დღეა, — არ ისვენებს ბიჭიკო. — ჯოს შამა კარავა იცნობს ჩემი კინოფილტრის პატაროსს, ჯომ მითხრა, რომ დღესაც უნდა შევტოლოყო, თორემ, ის სურათი, მაგარი კინოს პატარონი შეუძლიათ ყოფილა და... დამიჯერო, დედიკო, დღეს უკანასკნელი დღეა. მეცდარი სულბის თავდასხმა ხვალღინა აღარ წვა. მე კი, დედიკო, იცი როგორ მაინტერესებს ეს სურათი!

— დედიკო, ავეთ სინამდლეა, მეორე კურსიდან არ მოეუაროთ? — იტიდან ვარსადა, ჩემო ბიჭუკა, გავაო გაფრტვებულა, მეშინია წყბუბში ახსლ ჩაეკვიფოეთ. — მაშ ხელი მომიკიდ, დედიკო. ამ სინამდლეში მე ვაბატარებ. ჩენი სკოლა ხომ აქეთაა, მე ეს გვახეობილ დედიკო. — მოსაძვევი თოხი ლანდი გაშინდა. — შესლექით! — გისმა მათი ჩურჩული.

— რა მოხდა? — ჯერ არაფერი არ მომხდარა. მიუღი ამერიკის მცველი სულბის სახელით მოგამართავი, დაგაწლოყო ქალა და ბავშვი, დაგაწლოყო თქვენი სიცოცხლე... ამოიღეთ ფულიკო. — თქვენ დასტვევის აფერტები ხართ? ამ ბნელში რა დროს უნდა იასის? — ჩენ მცველი სულბი ვართ... სასწრაფოდ ამოიღეთ ფულიკო, წინადადებდ შემთხვევაში თან წაგყავთ, სიცილიო. — ჩენ მხოლოდ კინოს ფული გააქვს ჯიბეში! — ნუ ცრუობთ, მცველები ასე ადვილად არ ტუფდებიან, ამოიღეთ ფულიკო! — მცველებს ფული უნდა? — მეგობრების სულბის მოსახსენებლად... ბევრს ნუ ლაყობთ, თორემ რეკლამერმა იპეტქ!

მ. მ. მალატიძე

ნ. ცუცუაშვილი

უკანასკნელი წლებში უცხოეთში მრავალი კონკრეტული ამბავი დაგვიხატავდა სპორტისა თუ ხელოვნების დარგში. აღნიშნულ კონკურსებში ჩამირჩინილა კონკრეტული კვეყნების წარმომადგენლები დამარტხდნენ და გამარჯვება საბოთო კვეყნის მონარტვებდ ღარჩათ.

აქამად, როგორც ვაწუთები იუწყებიან, ტიტომ გავადა კონკურსის თავის შირტარტის დახატვაზე. ნანავთ თავის მხაკვებეს დაავალა მიიღონ უფასო მონარტვობა ამ კონკურსს და კვეყანა გააცინნ ამ ახალა ჯალახის ნამდვილი მხაკვებეს დაავალა მხაკვებების მიერ შესრულდნო ირი ნახატ შეძლებისამებრ წარმომავდგენნ ამ წერტილსა მთლადღაც ნანდვი შირტარტს.

ნახ. რ. ცუცუაშვილი ამგონსაბი პიზიზი

— ჩენ მხოლოდ ეს გააქვს. — მომიცით აქ და წილთ პირდაპირ, უკან არ მოიხებთ, თორემ ჩენთან წაფიგებო... — მცველარმა სულბმა... დედა შეილს დედაყვილს ჯიბე და მიიმაზინდა. — მაკალ, დაბისომე, სულლო ბიჭიკო, ყოფილდ ასე დაგმეზაოთება, რაჯა დღეს არ დეუჯარებ. არიგებდა წამ მორტრეზული დედა შეილს. — დედიკო, განა რა დაგეგმართა ისეთი, ჩენ კინოში მიიღოდი სურათის სანახავად. მოხა ისე, რომ კინოს ფულით ცოცხალი სურათი ვნახეთ, მცველარ სულბის თავდასხმა...

ბ. ივანიშვილი

საოკრავი ანუზაბი

1. მე სტუმრისადვისი თავს დედეგ, ოღონდ მეგებს კი ვერო, — თქვა მეოკოვიზიბა.
2. ერთი ნავა და სხვა მივაო, — თქვა ბორის პაიჭაძემ და მას ხეი მხარე დაჯარა.
3. ანი ზუგდიდი ცხტისწინეზი ცელარ ღამეუგვიანო, — თქვა მისკვირმა და დაღმართზე დედეუ.
4. აი, მივიღეთ თასიო — ეს ერთი სხვა ათასიო? — თქვა კორქიაძე.
5. მარჯის დროს ყველა ზუგდიდიდა და ფეხბურთის დროს — თბილისეეთი.

შეკრება ნოზარ გუბანიშვილი

საფარვეთის პროცინციული ქალაქის რესტორანში/ორი კაცი შეიღა. მოხუცს, რომელსაც ცოლინის ბუღე ცურა ხელს უკან მიკვეციდა შვეგერებში, მაილა ახალგაზრდა. მათგან ერთ მამინ მიუტყვიათ კურადლება, როდესზე მაგივრის წერის გათარტს და კუხისკენ გავიბორენ.

— აი, აქ... წარმოსთქვა მოხუცმა და ვიოლინო მავალიზე ჩამოსლო.

ფერ-ფარილით შეთხუნულმა მიუტყვიანებმა კლასი ტანტკოვდ მიოტანა ბოთლი ღვინო და იფიქრებინა მტყნის ხატემა. — თანეკმა ქული მოხსადა, იფიქრებუტეტი შეთავაზოთ ვაჭარებს ცეკვლში ჩატარებულ საზეზბე და ღვინა დასმა...

— დედიკო, მიწლე... არ სცემს, მე მინდა, მე უნდა დაველი! — თბიქუს დამეგმარა, ისეთი ხშით წარმოსთქვა მოხუცმა და ქიკა აწოპარო.

მიწელს საკრავის ყუთი ოღენე ახსდა და ოცნების თვალბით დაკურებდა ამანის ძირებს ინსტრუმენტს. — აღბათ კონკურტიდან მოდინართ, მესტრო! — ჰეიბა მიწელს.

— კონკურტიდან?... პო, კონკურტიდან... არ მოვიღვიარ, ეს ისე, სახლიდან წამოივია... თბიქუს დაბინა მოხუცი. ქიკა კვლავ დააკრიგულა და აქტარები ჩამოვარდა...

— მიწლე, რატომ არ სცემს? მე მინდა, მე... მოხუცის სიტყვები მუსიკალური ყურისათვის შეურაცხველია ჯაბის ხმაურის დაავარა. იმ წუთში მაგდებინა რანდინემ წველი ქალ-ვაგი წამოიკრა და ამერიკელა, ველური აბუგიბუგი-ს ცეკვა დაიწყო. მოხუცს საზე დამბენა და გაფართოებული თვალბით თავის ვიოლინის დაამტკარა, თბიქუს შეუდგინ უნდოდა ინსტრუმენტის დაშტეკარა.

— ში... სახლიდან წამოივია... ივარ, მიწლე, არა... სიმფონიური ორკესტრი დახმალა, აბორტა... ივარ, მიწლე, არა... სიმფონიური ორკესტრი დახმალა, აბორტა... ივარ, მიწლე, არა... სიმფონიური ორკესტრი დახმალა, აბორტა... ივარ, მიწლე, არა... სიმფონიური ორკესტრი დახმალა, აბორტა...

ნაწევრ-ნაწევრად ისროდა ცემფორირული მესტრო, ერთ დროს განთქმული მესტროვლები და სიმფონიური ორკესტრის დირიჟორი.

— მაშ ახლა... ახლა სად მუშაობთ? — მოხუცმა ახალგაზრდის გულმურავილი თვალბით ჩაიხებდა, ტურის მარტენე კუთხე აუთამაზდა, ღვინო მასქმ ქიკა დასკალა და შებო მუშტებზე დაიკრინა, ყურედ მიიქცა, გვესმს ხომ კარავა მიწლე? ჩენი საფარველი კლასი მყოფლება...

მოხუცმა გულმურავილად გადაინახა მიწელმა, — ჰედაგოგოუ... აი, მესტრო! — აღტკებთ წამოიბინა მიწელმა, — ჰედაგოგოუ... რი მყოფობა ხომ თქვენი ოცნება იყო... ბუდი ღვინს სწორედ. მეც ვაბირებ ვიოკალურ კლასში მოწყობისა და თქვენ დაგმეზარებიც ალბათ.

მოხუცმა პირსინველად გადახედა ახალგაზრდს.

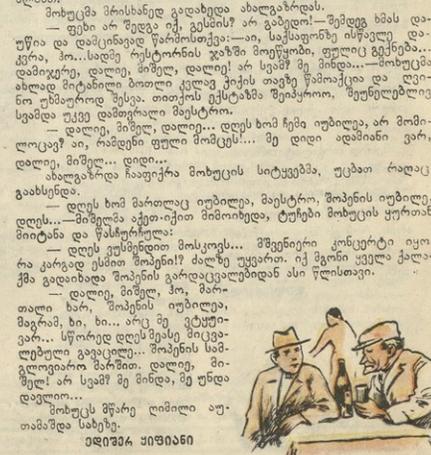
— ფეხი არ შედეგ აქ, გვესმის არ გახედო! — შედგინ ხას და უწი და დამეინახე წარმოსივება... აი, სასაფარველი ოსტედი და კვრა, პო... სადმე რესტორნის ჯაბში მოიქცევი, ველური გვესმის დამეიკრე, დედიკო, მიწლე... არ სცემს, მე მინდა, მე უნდა ახსლ მიტრინალი ბოთლი კვლე ქიკის თავზე წამოაქვია და ღვინო უხმავოდა მიწელს დაგეგმარე მესტრო.

— დედიკო, მიწლე... დღეს ხომ ჩენი ოუბილი, არ მომილოცავ? აი, რამდენი ფული მომიცეს... მე დღეს ავამიანი ვარ დღედე, მიწლე... დიდი... ახალგაზრდა მათეკარა მოხუცის სიტყვებმა, უცხათ რადაც გაახსენდა.

— დღეს ხომ მართლაც ოუბილია, მესტრო, შობენის ოუბილე, დღეს... მიწელმა ატეო-იტეი მოსიოხდა, ტურები მოხუცის ყურთან მიოტანა და წაშტრინდა.

— დღეს უფროდელი მოსიოხდა... მწვენილი კონკურტი იყო... რა კავად ესმით შობენის გარდაცვალებიდან ასე წლისათვი.

— დედიკო, მიწლე, პო, მართალია, მოხუცის ოუბილია, მაგრამ, ბი, ხი... არც მე ვტუწივარ... სწორედ დღეს მავნე მიკვერულით ვაკვირდები. შობენის სამეცდლოვარო მართობი, დედიკო, მიწლე! არ სცემს მე მინდა, მე უნდა დაველი... მოხუცს მწარე ღმილი აუთამაზდა საზეზე.

თედორა პიზიანი

მარგალიტას მუშტის ძალა

გთხოვთ გაიცნოთ მარგალიტა ამილახაძე. იგი მუშაობს ადგილის რაიონის სოფელ ლელოვანის სასოფლო საბჭოს მდივნად.

იგი მარტო ამ თანამდებობით როდი ვახლავთ ცნობილი. კრივი იცის ისეთი, რომ ვისაც მუშტს გაატყამს, იმას შეუძლია ცხვირ-სახოცი აღარ ატაროს, რადგან მარგალიტას მუშტის შემდეგ ცხვირი ძნელად თუ დარჩება თავის ადგილას.

ამას წინათ, ჩვენს კლუბში რეპეტიცია მიმდინარეობდა. 12 წლის ნათელა მაღალაშვილიც თამაშობდა პატარა გოგონას როლს. რეპეტიციის შემდეგ დაეჯახა მარგალიტა და შემოჰკრა ნათელას პირდაპირ ცხვირ პირში. თორმეტჯერ შებზრიალდა დაზარალებული, დარწმუნებული, რომ ცხვირი აღარ ჰქონდა, მაგრამ მთელი რაიონის გასაკვირველად გადარჩა (ეტყობა მთელის ძალით არ შემოჰკრა მარგალიტამ).

სამაგიეროდ კლუბის გამგეს რევაზ მაღალაშვილს და ნორა ბუიძეს ერთი ისეთი შემოჰკრა, რომ, როგორც იტყვიან ხოლმე, სულ „ბურღავალა“ აძახებინა (მაღალაშვილმა და ბუიძემ დაპკარგეს ორი ქულა, ე. ი. ორი კბილი).

ამჟამად მარგალიტა ამილახაძეს დანიშნული აქვს კრივი შეხვედრა კოტე ყვავაძისა და ნინა ბოკორიშვილის წინააღმდეგ. ეჭვი არ არის, რომ ეს შეხვედრაც მარგალიტას გამარჯვებით დამთავრდება.

ლელოვანი

ხათრი და ხათაბადა (საჩხერე)

ხათრიანი კაცია აკაკი ტაბატაძე. იგი საჩხერის სადგურის უფროსადაც „ხათრით“ დადგა, თორემ უფრო უკეთეს ადგილს აძლევდნენ. აკაკის ხასიათი საჩხერელებმა უმალ გაიგეს და ვინ საწყობები თხოვა, ვინ სადგურის ტერიტორია. ისიც ხათრს არავის უტეხდა და სთავაზობდა რასაც თხოვდნენ.

ერთმა საჩხერელმა კლიენტმა მიიღო ავტომანქანის ძველი „შინები“. რამდენიმე დღის შემდეგ იგივე კლიენტი ეწვია აკაკი ტაბატაძეს და გულაჩუყებულმა უთხრა: „მიშველე, დამიწერე ფიქტიური აქტები, რომ მე რკინიგზიდან მივიღე 30.000 კილოგრამით ნაკლები ტვირთი, მას წარვუდგენ ჩემს ბუხვალტერსა, იგი დამიკრავს კევრსა და მეც ვისარგებლებ და... (ერთის სიტყვით, ჩუმიად რაღაც დაუმატა). აკაკის შეებრაღა კლიენტი და ხელში მიაჩეჩა ფაქტი, ანუ 8 „აქტი დაკარგული“ შინებისა.

ამჟამად იგივე კლიენტი რკინიგზას უჩივის 30.000 კილოგრამი შინის ღირებულებას 35.000 მანეთის რაოდენობით, საქმეს უმალ-

ღესი სასამართლო იხილავს. როდესაც აკაკის კითხეს, თუ რატომ მოაწერა ხელი ფიქტიურ აქტებზე, მან ასეთი განცხადება დაწერა:

„მე კლიენტს იმისათვის კი არ მოვუწერე ხელი აქტებზე, რომ რკინიგზისათვის ეჩივლა. არამედ იმისათვის, რომ ეს თავის ბუხვალტერიისათვის წარედგინაო.“ (და აქაც ჩუმიად დასძინა: ყველაფერი „ხათრით“ მომივიდაო).

ჩვენ მოველით, რომ ყოველგვარი ხათრის გარეშე ტაბატაძე აგებს პასუხს ხათაბადალისათვის.

ბურანთელი

გახსოვს, ხეო!..

(აგროტექნიკოს შ. მიქაძის მონოლოგი)

წყალტუბოს რაიონის სოფ. ხომლის „ოქტომბრის სხივის“ სახელობის კოლმეურნეობაში წელს დარგეს 2000-მდე ძირი ევკალიპტი, რომელთაგან ნახევარზე მეტი გახმა მოუფლელობის გამო.

გახსოვს, ხეო?.. ჩვენში ვინ არ შეიყვარა, ვინ არ გაქო? ჩვენც გვირჩიეს: ევკალიპტი კარგია და დარგეთ აქო. ან დამარგველმა რა იცოდა, ან შენ მაშინ რა იცოდი, რომ უფარვის მოვლის გამო ნახარბივც გახმებოდი? ბევრი დარგეთ, ცოტა დარჩით, ძლივსა გითვლით თბოთ-თბოთო, — კარგად რომ ვერ მოვიარეთ, გვაპატიე ევკალიპტო!

შ. ილიაძე

ჩიორას ნათქვამი

დ. აბაშის ქალთა საშ. სკოლის ეზოში საქონელი თარეშობს:

ერთი პატარა ჩიორა დამწუხრებული ჩიოდა: — ამ ქალთა სკოლის ეზოში შევცდი, რომ ბუდე მოვიწვიე. ასეთი ამბის შემყურე მოდი და ნულარ მოიწყენ... ჩამოხვედლება თუ არა, შეწყდება ირგვლივ ძახილი, ეზოში შემოიჭრება საქონლის დიდი ნახირი. გაატიალეს ნერგებიც, განა მარტო ეს მალონებს? ეზო აღარ გავს ეზოსა, დამხვავებნია სალორეს. ახალთ-ახალი მესხრები მიაოხრეს და დაშალეს, პატარა პიონერებმაც ისეთი რამ დააშავეს, რომ მათი რგული ნერგები, (ნეტავი მაინც ნახავდე) მზარუნველი გამგის წყალობით პირუტყვთა მხხვირბლო გახადეს.

ჯანსუღ ნიძაბაძე

წყალში დახსრჩვალნი ორაგული

(ლანჩხუთის რაიონი)

დიალრგი სწარმოებს № 1 ჩაის ფაბრიკის სასადილოს გამგის ნური ქერქაძესა და ფაბრიკის მუშას შორის:

— ამხანაგო ნური, ამ კერძს ტყუილად რატომ უწოდებთ „სალიანკას“, ეს ხომ თავისი შემადგენელი ნაწილებით „ძვლიანკაა“!

— ძვლიანკა? ესე იგი ძვლები ურევია, ხომ! შე კაი კაცო, უძვლო ძროხა სად ნახე?!

— არც უხორცო ძროხა მინახავს.

— ხორცს, ძამია, კატლეტში ვუშვრებით.

— მაშ კატლეტი მომიტანეთ.

— კატლეტი არა გვაქვს.

— მაშ ხურდა მაინც გამოართვით თქვენს მებუფეტე ლიდა ურუშაძეს. მე ვთხოვე, ვუძახე და ვერ გავავაგონე.

— შე კაი კაცო, ხომ ხედავ რამდენი ხალხი ასეგია, შენ თუ ვერ გაავაგონე, მე რა ლითონის ყანყარატო მიღვია ყელში.

— პატივცემულო ნური, თქვენ მგონი ცენტრალურ სასადილოში მუშაობდით, აქ როგორ მოხვდით?

— დაუშავე, ძამია, და დამსაჯეს, აქ გადმომიყვანეს.

— სასადილოს გამგის თანამდებობიდან მოგხსნეს და ისევ სასადილოს გამგედ დაგნიშნეს, ეს როგორი სასჯელია?!

— შე კაი კაცო, იქაური ხალტურა და აქაური ერთია? აქ იმის ნახევარსაც ძლივს ვაკეთებ, იქ რომ ვაკეთებდი... რა გითხრა, იცი? აქ რას მევაკრები, ამდენი დრო თუ გაქვს, წადი და მიჩივლე. იქნებ მომხსნან და სხვაგან, უფრო უკეთეს ადგილზე გადამიყვანონ!

რამშაძე

ბ. მახარაძე

აკ. ძიმიტარელს: მუშათა კლუბებს საპატიო კულტურულ-აღმშენებლობითი მუშაობა აქვთ დაკისრებული. ნიანგი ფიქრობს, რომ მახარაძის № 2 ჩაის ფაბრიკასთან არსებული მუშათა კლუბიც ამ მოვალეობას უნდა ასრულებდეს. თქვენი ლექსი კი საწინააღმდეგო ამბავს გვამცნობს; აგვიწერეთ რა კლუბში არსებულ უწყსრიგობას და დირექციის უყურადღებობას, გულამოსკვნით დასძინეთ:

„ხაური, კენჭების სროლა, ღრიანცელია, რა ხდება? კინო ეკრანზე რად გვინდა, კინო დარბაზში ჩაღდება, — გამგის მიერ კი ყველა ეს კულტმუშაობად ხაღდება“.

თუ ეს ყველაფერი იმას არ ნიშნავს, რომ თქვენი კლუბის ფუნქციები შეიცვალა და იგი უშუალოდ სურათების დადგმაზე გადავიდა, ნიანგი გირჩევთ თქვენს გამგეს კინორეჟისორის სახელწოდება მინიჭოთ და კლუბისათვის შესაფერი შენობა და შესაფერი გამგე გამოძებნოთ.

ჭუთაისი

ნ. ბალახვანელს: ეჭვი ნუ შეგეპარებათ იმაში, რომ სიხარულით ვადგენებთ თვალს ინდუსტრიული ქუთაისის მშენებლობასა და გაღამაზებას. დიდად გავგახარა თქვენს ქალაქში ტროლიბუსის ამუშავებამ, ქუჩების მოასფალტებამ და საერთო გამწვენიერებამ. ის კი არავითარ შემთხვევაში არ მოგვწონს, რომ ნინოშვილის ქუჩაზე არსებულ ბაზარს აქამდე

„არვინ აქცევს ყურადღებას, რომ მოწყობს ბაზარს: ღორები დათარეშობენ, ხურათია ხაზარის; წვიმის დროს თუ შეიარე, აგაჭრელებს ტალახს“.

ეს ძლიერ საწყენია, მაგრამ მინც გავვიძინებდებ შეგისრულოთ შემდეგი თხოვნა:

„ერთ რამეს გთხოვთ, გეხვეწებით, ეგებ რამე გავგვიწყოთ. ყურადღება მოგვაქციოთ და ბაზარი მოგვიწყოთ“.

სამწუხაროდ, ნიანგს ჯერჯერობით არა აქვს სათანადო გამოცდილება საკომუნურნო ბაზრების კეთილმოწყობის საქმეში. ჩვენის აზრით, ამას ქუთაისის კომგანი უკეთ შესძლებდა, რომ მოისურვებდეს... თავისი მოვალეობის შესრულებას...

ს. ბორიტი (ორჯონიკიძის რაიონი)

მ. მდინარაძეს: თანავუგრძნობთ თქვენს მიერ ამტყველებულ მდინარეში, რომელიც აქამდე თევზით მდიდარი ყოფილა და ახლა კი სოფ. ხევის, ხუნევისა და უბის-ბორითის უბანზე მიმაგრებულ მოქ. ლადო მესხის დაუდევრობით:

„დინამიტებს მიფეთქებენ, თევზსაყლებად ყველა მესხის, მაგრამ ამას ხულ გულგრილად მეთვალყურებს ლადო მესხი“.

მაგრამ „მეთვალყურე“ მესხს, რომელიც მაგ მდინარეში დინამიტით ამოტყვევებულ თევზებს შეექცევა და თანაც ხედ ბორითულ ღვინოს აყოლებს, თუ ჰგონია, რომ

„ვერ უჩივლებენ თევზები, ბირი წყლითა აქვს ხავსეო“...

ეს სრულებითაც არ ნიშნავს იმას, რომ თქვენს ლადოს აკრძალული, დანაშაულებრივი წესით „ნანადირევი“ თევზებით უნდა ჰქონდეს პირი საესე. თქვენი რაიონის მილიციამ უნდა აუხსნას თავის თანამშრომელს, რომ ასეთი დანაშაულის ჩამდენის მიმართ მართო თევზების საჩივარი არაა საჭირო, მათ მაგიერ პროკურორს შეუძლიან ილაპარაკოს.

1) ხალხური შემოქმედების რესპუბლიკურ ოლიმპიადაზე შემოქმედებითი პრაქტიკას იქნენ ჩვენი კომპოზიტორები.

2) ქართული მუსიკის დეკლანგი ოლიმპიადის მონაწილენი პრაქტიკულად ეცნობიან ჩვენი კომპოზიტორების შემოქმედების ხალხურობას.

გარეთაში ნიანგს

ქმარ ნიანგო

საგარეჯოს რაიონის ს. სართიჭალიდან (სადაც მტს-ის დირექტორის მოადგილედ ვმუშაობდი პოლიტნაწილში) შეგვუღებით თბილისში წამოსვლა მომიხდა 1949 წლის 20 ივნისიდან 10 აგვისტომდე.

წამოსვლის წინ წერილობითი განცხადებით მიემართე სართიჭალის ფოსტის გამგეს, რომ აღნიშნული რიცხვიდან ჩემი გახეთქილი ეგზავნა სოფელ ბოკორმაში. მაგრამ 50 დღის განმავლობაში (ე. ი. 20 ივნისიდან 10 აგვისტომდე) არც ერთი ცალი გახეთი არ მიმიღია.

როცა სამუშაოზე დაბრუნების შემდეგ მივაკითხე ფოსტის გამგეს ჩემი ქურნალ-გახეთქების შესახებ, მან „ამომწურავად“ მიპასუხა:

— თუ მართალი გინდა გითხრა, არ მიწოდდა გამოგზავნა და არ გამოგიგზავნეთ.

როცა ადგილზე „შენახული“ ჩემი გახეთქილი მოვთხოვე, მან დაცინვით „განმიმარტა“—ვისაც გახეთქილი უნდა, შეგვუღებია არ უნდა წავიდეს.

ამრიგად, ფოსტის გამგე ლავერენტი 150 ცალი ჩემი გახეთქის მაგიერ ასეთი „ტკბილი პასუხით“ დამამკაცოფილა.

მიუხედავად ამისა ნიანგო, კავშირგაბმულობის სამმართველოსთან, განუმარტონ სართიჭალის ფოსტის გამგეს თავისი მოვალეობა.

გ. გუჩაშვილი

აბს. ნიანგო

მე მწერლის სახელობის ქუჩაზე ვცხოვრობ. ირგვლივ სულ მწერლების სახელობის ქუჩებია. მეც და დანარჩენი მცხოვრებნიც დიდად გავგახარა იმ გარემოებამ, რომ ორჯონიკიძის რაიონის კომუნალურ განყოფილებას დაეხმარა სურვილი საყვარელი მწერლების სახელობის ქუჩების წესრიგში მოყვანისა.

გურამიშვილის, ბარნოვის, გოგებაშვილის, ერისთავ-ხოშტარისა და სხვა ქუჩები მშენებრივად შეკეთდა და შეღამაზდა. მხოლოდ გოგებაშვილის ქუჩაზე (მისი დასაწყისიდან ოცდაორ ნომრამდე) მცხოვრებნი გულდაწყვეტილი ვართ. დღემდე ვარ ვიცით, თუ რა მიზეზით მიატოვეს ეს უბანი შეუკეთებელი, ვის სახსოვრად დასტოვეს აქ ორნომები და გადათხრილი ტროტუარები?

წყერი

ქმარ ნიანგო

ქუთაისში, საფიჩხიის საკომუნურნო ბაზართან არის საფოსტო ყუთი. ახლომანლო მოსახლეობა პირნათლად ასრულებს თავის მოვალეობას და წერილებს ადგებს აღნიშნულ ყუთში.

საქმე იმაშია, რომ მართო წერილების ყუთში ჩაშვება არ კმარა. ყუთს ფრთები არა აქვს, რომ აფრინდეს და წერილები პატრონებს ჩააბაროს. ასეთ შემთხვევაში მიღებულია, რომ ფოსტის მუშაკებმა გასწვინდონ ყუთი და გაგზავნონ ბოლომე მისამართების მიხედვით.

დიახ, წესი ასეთია, მაგრამ ქუთაისის ფოსტის მუშაკებს, როგორც წესი, აღნიშნული საფოსტო ყუთის გაწმენდა გაახსენდება ხოლმე კვირაში ერთხელ. გამოგზავნიან პატარა ბავშვს, ეს უკანასკნელი გახსნის ყუთს, ამოიღებს წერილებს, ჯერ ითამაშებს ამ წერილებით, ხოლო შემდეგ ჩააბარებს ფოსტაში.

ასე სჩადის პატარა ბავშვი, მაგრამ, საინტერესოა, ქუთაისის ფოსტას ვინ განაგებს,—პატარა თუ დიდი ბავშვი?

გ. ჭუბანიძე

საკრედიტო კომისია: გ. აბაშიძე (პ. მგ. რედაქტორი), აკ. ბელიაშვილი, ი. გრიშაშვილი, უ. ჯაფარიძე, კ. კალაძე, ი. ნონეშვილი (პ. მგ. რედაქტორის მოადგილე), ს. ფაშალიშვილი.

თბილისი. სატირიკო-იუმორისტისკი ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 14. ტელ. 8-10-49.

ხელმოწ. დასაბ. 1949 წ. 18/XI. ტექსტი აწეობილია ლ. ბ. ბერძენიშვილისა. პოლიგრაფკომბინატ „კომუნისტის“ სტამბაში, შეკ. №, 1401. ლენინის ქ. № 14. დაბეჭდილია სტამბა „ზარია ვოსტოკას“ ოფსეტმანქანაზე, შეკ. № 2320. თბილისი, რუსთაველის გამზ. № 42. გამოც. № 117. ტირ. 11000 უე 04465.

ამრიგად, ჩვენ უფლება გვაქვს მტკიცედ ვთქვათ, რომ დემოკრატიისა და სოციალიზმის ძალები იბრ-
დებიან, მაშინ როცა კაპიტალიზმისა და ომის გამჩაღებელთა ძალები სუსტდებიან.
(გ. მ. მალენკოვის მოხსენებიდან მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე 1949 წლის 6 ნოემბერს)

ნახ. გ. ლომიძისა

საბჭოთა წესწყობილება
ოცდათორმეტი წლის არის,
ბნელსა ჰკვეთს სოციალიზმის
ზრდისა და წინსვლის ისარი.
ტრუმენს სურს ომით შესწყვიტოს
დროის სვლა—ისრის ტრიალი.

ჩვენს მხარეს მოუღერია
ქვემეხის ლულა ტიალი.
მაგრამ ოქტომბრის ვარსკვლავი
სულ უფრო ბრწყინავს მზის დარი,
ტრუმენებს უახლოვდება
მათი დაღუპვის ისარი.